

Prohlášení členů Historického spolku Schwarzenberg k situaci na Šumavě

Vědomi si své odpovědnosti k historickým záznamům událostí na Šumavě koncem dvacátého a počátkem jednadvacátého století, včetně bývalých lesních majetků Schwarzenbergů, chceme si pro „paměť“ zaznamenat fakta.

Lesy Šumavy byly počátkem devadesátých let v poměrně dobrém stavu, který odpovídal standardnímu lesnímu hospodaření v té době. Na Šumavě byly tehdy ještě zbytky původních pralesů a porostů ve věku 200 i více let, které byly vždy ve zvláštní ochraně a pozornosti lesníků.

Šumava byla nazývána „Zelenou střechou Evropy“ a také proto mohl být roku 1991 v této oblasti vyhlášen Národní park Šumava.

Většinu lesů Šumavy tvoří původní porosty, ale ty byly nově vysazovány podle potřeb a znalostí doby ve které vznikaly. Generace vlastníků, lesníků a lesních dělníků je vypěstovaly podle nejlepšího vědomí a svědomí. Vznikly tak kromě smíšených porostů i rozsáhlé smrkové monokultury, jako „odkaz“ doby, potřeb, znalostí či přání majitelů. Dnes už nikdo nevzpomene, že smrkové monokultury na Šumavě vyprodukovaly miliony kubických metrů tolik potřebného a ceněného dřeva pro stavebnictví i různá průmyslová odvětví.

Výnosy lesů přispívaly k jejich obnově, daly zaměstnání lidem a v nemalé míře i přispívaly do státní kasy. Rozsáhlé lesní komplexy plnily i jiné, stejně významné mimoprodukční funkce lesa, které jsou ve své podstatě nezastupitelné.

Vzpomeňme třeba ovlivňování klimatických podmínek, působení na oběh a kvalitu vody, ochranu půdy před erozí.

Ve všech lesích na světě dochází čas od času k tak zvaným kalamitám. Přijdou přírodní katastrofy, vichřice, následně kůrovec, požáry, sníh, který zničí nejen smrkovou monokulturu, ale i jakýkoliv jiný druh porostu. Existuje o tom řada přesvědčivých dokladů.

V roce 1991 došlo nařízením vlády ČR č. 163/1991 Sb. ze dne 20. 3. 1991 na dnešní výměře cca 68 064 ha k vyhlášení Národního parku Šumava (NPŠ).

Hlavním cílem ustavení parku bylo tehdy udržet a zlepšit životní prostředí na vyhlášeném území a zachovat ráz krajiny.

K dnešku se stav lesních porostů na Šumavě podstatně zhoršil, především nekontrolovaným rozšířením kůrovce, proti kterému se přestalo zasahovat s tím, že příroda si sama pomůže. Následkem je odumření více než deseti tisíc hektarů původně životného lesa, včetně zbytků pralesů. Došlo k znehodnocení kvalitní dřevní hmoty, k plýtvání státními prostředky k poškození krajiny.

Poškození krajiny má a bude mít do budoucna další nedozírné následky. To vše je znalecky doloženo a popsáno.

K této neblahé situaci došlo v NPŠ, koncem 90. let a na počátku 21. stol. za souhlasu vlády a politiků, za podpory ministrů ŽP Ambroska, Bursíka, Mika, a některých bývalých ředitelů NPŠ. Tichý souhlas nebo i hlasitou podporu těmto

postupům poskytla část lesnické akademické obce, včetně některých vědeckých pracovníků.

Nemalou vinu na této tristní situaci mají zelené politické strany, přesvědčené ekologické skupiny a mezi nimi zvláště Hnutí Duha či jednotlivci, kteří chtějí Šumavu přeměnit v nedefinovanou „divočinu“. Mají vliv v médiích, která tendenčně manipulují veřejným míněním a zakrývají skutečnou katastrofu, jež se na Šumavě odehrála.

Těší nás příslib změn, které vidíme v názorech a postupech prozatímního ředitele NPŠ PhDr. Jana Stráského, jenž se snaží zastavit další devastaci Šumavy a okolních lesů.

Rádi bychom podpořili snahu obyvatel Šumavy o zachování šumavských lesů a tím i všeobecné prosperity oblasti, napomohli stabilizaci stavu nejen lesních porostů, ale i stavu celé společnosti. Chceme přispět i svou účastí na nápravě škod, způsobených v uplynulých létech špatnou péčí o svěřený národní park a zúčastníme se výsadby nových stromků v nejbližším termínu.

Přijato a schváleno Valnou hromadou HS Schwarzenberg v Českých Budějovicích 22. 10. 2011

Za Lesnickou sekci Historického spolku Schwarzenberg : Ing. Jaroslav Žák